

तितंसकः-सिका, तातंसकः-सिका ; तंसयिता-त्री, तितंसयिषिता-त्री,
तंसिता-त्री, तितंसिता-त्री, तातंसिता-त्री ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि
चौरादिकचपिधातुवत् (499) बोध्यानि । इदित्करणात् णिचो वैकल्पिकत्वं
बोध्यम् । घनि—^Aउत्तंसः ।

(714) “तसु उपक्षये” (IV-दिवादि:-1212. अक. सेह. पर.)

‘ग्रक्षेपे’ इति मैत्रेयः ।

‘तस्यत्युपक्षयार्थं णौ, अलङ्कारे तु तंसयेत् ॥’ (छो. 189) इति देवः ।
तासकः-सिका, तासकः-सिका, तितसिषकः-षिका, तातसकः-सिका ;
तसिता-त्री, तासयिता-त्री, तितसिषिता-त्री, तातसिता-त्री ;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि दैवादिकक्रमसुधातुवत् (265) बोध्यानि ।
‘जनीजृष्टकसु—’ (ग. सू. घटादौ) इति मित्त्वं नात्र प्रवर्तते, इति विशेषः ।
स्युटि—^Bतसनम् ।

(715) “तायृ सन्तानपालनयोः” (I-भवादि:-489. सक. सेह. आत्म.)

सन्तानम्=प्रबन्धः । आद्ये — अकर्मकः । द्वितीये — सकर्मकः ।
तायकः-यिका, तायकः-यिका, तितायिषकः-षिका, तातायकः-यिका ;
तायिता-त्री, ताययिता-त्री, तितायिषिता-त्री, तातायिता-त्री ; इत्यादीनि
सर्वाण्यपि रूपाणि कासुधातुवत् (188) ज्ञेयानि । किवि—मित्रं तायते
रक्षतीति, मित्रताः । वलि लोपे आकारान्तं प्रातिपदिकम्, इति विशेषः ।
अशेषताम्^C ।

(716) “तिक गतौ च” (V-स्वादि:-1266. सक. सेट. पर.)

चकारात् ‘आस्कन्दने’ इति संबध्यते ।

A. ‘आकन्दयत्सु निभृतं चृषु लासिताशेषोत्तं सभूषणविमोक्षणयाद्विताभौ ।’

धा. का. 3. 40.

B. ‘अस्तायासविजस्तविधतसनो निर्दस्तवासैर्नुतः—

भृश्यद्भैशनवर्णकाकृशादयस्तृष्णाहरो हृष्य मे ॥’ धा. का. 2.66.

C. ‘अशेषता भूशलनैवलदृशा प्रवल्लमानं प्रियवल्लीशुचम् ॥’ धा. का. 1.63.